Broj: S1 3 U 035122 20 U
Sarajevo, 11.03.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja GD „KONSTRUKCIJE" d.o.o. Mostar, kojeg zastupaju punomoćnici Faruk Ćupina i Hakalović Harisa, advokati iz Mostara, ulica Podharem 19, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-3075-3/19 od 06.02.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.03.2022. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-01-07-1-3075-3/19 od 06.02.2020. godine, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-25-12388/15-4 od 11.03.2016. godine i zapisinika o pregledu i ocjeni ponuda od 03.03.2016. godine, u otvorenom postupku javne nabavke radova, „Rekonstrukcija partera i uličnog mobilijara u ulici Braće Fejića – etapa 3., ugovornog organa Grad Mostar. Istim rješenjem, odbijen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Protiv naprijed citiranog konačnog rješenja, tužitelj je blagovremeno podnesenom tužbom pokrenuo upravni spor zbog povrede postupka, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i nepravilne primjene materijalnog prava. Tužitelj navodi, da je svojom žalbom ukazivao da i ostale potvrde dostavljene od strane ponuđača, kao što su JV „HP Investing" d.o.o. Mostar, „Građevinar Fajić" d.o.o. Mostar i drugi, nisu prihvatljive, te ih pojedinačno obrazlaže za svakog ponuđača, te napominje da se tuženi osvrnuo samo na jednu potvrdu koja se odnosi na radove izvođača JV „HP Investing" d.o.o. Mostar na Sarajevskoj obilaznici, dok se na ostale prigovore nije osvrnuo, što

predstavlja povredu odredaba ZUP-a. Nadalje ukazuje, da je pogrešan zaključak tuženog da su izabrani ponuđači registrovani za obavljanje elektroinstalacijskih radova, te da svako pravno lice posjeduje potvrdu o razvrstavanju pravnog lica prema klasifikaciji djelatnosti koju, u konkretnom slučaju, izdaje Služba za statistiku za područje HNK, te smatra da su izabrani ponuđači morali navesti podugovarača za navedene radove. Tužitelj se poziva na odredbu člana 58. stav 1. tačka h) ZJN kojom je propisano, da ponuda mora biti ovjerena pečatom podnositelja ponude i ukazuje, da svaka stranica ponude mora biti ovjerena i da je pogrešan zaključak tuženog da je dovoljno da se pečat nalazi na obrascu za dostavljanje ponude. Ističe, da je ponuđač „Amitea" d.o.o. Mostar u svojoj ponudi naveo, da nema namjeru da vrši podugovaranje, ali da isti nije registrovan za obavljanje elektro radova. Navodi, da je TD zahtjevano da ponuđači dostave potvrde Centralne banke o broju računa i potvrde poslovnih banaka da isti nisu bili blokirani u posljednjih 6 mjeseci od dana objavljivanja obavještenja o nabavci, odnosno 10.01.2016. godine, a da je ponuđač „Hering" d.d. Široki Brijeg dostavio potvrde sa datumom prije objave. Ukazuje, da navedeni ponuđač nije u skladu sa uslovima iz TD, tačka 16. stavka 9., popunio izjavu o ispunjenosti uslova iz člana 51. zakona, odnosno u istoj nije zaokružio niti jednu od stavki. Navodi, da je ovaj ponuđač dostavio neovjerenu kopiju ugovora o poslovnoj sardanji, certifikat i diplomu za „kamenorezac". Smatra, da nijedna ponuda nije ispunjavala uslove iz TD i da je ugovorni organ bio u obavezi poništiti predmetni postupak. Tužitelj zaključuje, da je osporeno rješenje nejasno i nerazumljivo jer nisu navedeni konkretni razlozi odbijanja žalbe. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, zainteresirana stranka JV „HP Investing" d.o.o. Mostar i „Građevinar Fajić" d.o.o. Mostar i ugovorni organ Grad Mostar su predložili da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 19/02 do 74/10 u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi, da je ugovorni organ Grad Mostar pokrenuo postupak javne nabavke radova rekonstrukcija partera i uličnog mobilijara u ulici Braće Fejića – etapa 3, za koji je obavještenje o nabavci broj: 07/4-25-2388/15-5 od 15.03.2016. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dana 11.03.2016. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj. 02-25-12388/15-4. Tužitelj je, protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem, kao neosnovanu, odbio. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio, da je izabrani ponuđač svoju ponudu dostavio u skladu sa zahtjevima iz TD.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj sud je našao, da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava.Odredbama člana 44. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14, u daljnjem tekstu: ZJN) Odjeljak A. Kvalifikacija kandidata i ponuđača, Ugovorni organ provjerava i ocjenjuje da li je ponuđač pouzdan i sposoban da izvrši ugovor u skladu sa uslovima utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji. Dakle,

postupak javne nabavke jeste formalan postupak, ali ponudu što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen Tenderskom dokumentacijom ali ne i određeni propust unutar dokumenta, ako se iz sadržaja cjelokupne ponude jasno i nedvosmisleno može utvrditi da propust unutar dokumenta ne utječe na valjanost ponude. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao, postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, te ostale kriterije ocjene ponude te članom 68. Zakona o javnim nabavkama propisao razloge za odbacivanje ponude. Član 68. stav 4. tačka i) ZJN propisuje, da je ugovorni organ dužan odbaciti ponudu ako ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije.

Slijedom prednje odredbe jasno proizilazi, da je ugovorni organ dužan odbaciti ponudu koja je nepotpuna, dakle nedostaje joj neki od dokumenata ili ne ispunjava neki od zahtjeva TD, dakle ponuda koja ne zadovoljava postavljene uslove. Ovo sudsko vijeće napominje, da je zadaća je svih nadležnih tijela državne i javne vlasti, da tumače i primjenjuju pravo, pri tome su dužni pravne norme tumačiti polazeći od cilja i svrhe koju je zakonodavac želio postići njihovim propisivanjem te u skladu s tako utvrđenom svrhom primjenjivati mjerodavnu normu. Kako bi se takva primjena mjerodavne norme postigla, nadležna tijela moraju uzeti u obzir okolnosti svakog slučaja i smisleno procijeniti koja je svrha konkretne pravne norme. Shodno navednom, pretjerani pravni formalizam posebno u postupcima javne nabavke, može rezultirati vrlo nepovoljnim posljedicama za proklamirani cilj javne nabave – najučinkovitije korištenje javnih sredstava i posljedično povredu odredbi člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH.
Stoga je ovo vijeće, nakon što je izvršilo neposredno uvid u ponudu izabranog ponuđača kao i u tenderski dokument u okviru žalbenih a sada tužbenih navoda, ocijenilo, da nisu osnovani žalbeni prigovori kojima se ukazuje, da ponuda izabranog ponuđača nije prihvatljiva. Naime, tačkom 16.1 TD, traženo je uspješno iskustvo u realizaciji do 3 ugovora o izgradnji partera minimalne ukupne vrijednosti od 1.000.000,00 KM u posljednjih 5 godina, računajući od objave tendera, od kojih minimalno jedan ugovor o izvođenju radova popločavanja kamenim pločama u vrijednosti od 100.000,00 KM.
U napomenama je navedeno, da formulacija „do 3 ugovora minimalne ukupne vrijednosti ..." znači da je dozvoljeno dostaviti potvrdu za jedan ugovor u iznosu od minimalno 1.000.000,00 KM. Taj ugovor mora obuhvatiti i izvođenje radova popločavanja kamenim pločama u vrijednosti od 100.000,00 KM. Pravilan je zaključak tuženog, da je izabrani ponuđač ispunio traženi zahtjev iz TD dostavljanjem potvrde izdate od JP Ceste Federacije BiH na strani 319 ponude u kojoj je navedeno, da je ukupna vrijednost ugovora 33.135.717,78 KM, te da vrijednost izvedenih radova na odvodnji iznosi 2.674.586,92 KM, od kojih je vrijednost radova na popločavanju kamenim pločama 154.983,20 KM. Neosnovano tužitelj ukazuje, da se tuženi nije osvrnuo na žalbene prigovore kojima se ukazivalo na neprihvatljivost ostalih potvrda dostavljenih od strane izabranog ponuđača. Ovo iz razloga, jer je navedenom potvrdom izabrani ponuđač ispunio uslov postavljen u tački 16.1 TD, te nije od uticaja na ishod postupka prihvatljivost preostalih potvrda.
Neosnovano tužitelj ukazuje i da izabrani ponuđači nisu registrovani za obavljanje elektroinstalacijskih radova. Uvidom u izvode iz sudskog registra koje su ponuđači JV „HP Investing" d.o.o. Mostar i „Građevinar Fajić" d.o.o. Mostar, dostavili na stranama 93

i 115 ponude jasno proizilazi, da isti imaju registrovanu djelatnost elektroinstalacijski radovi. Činjenica da elektroinstalacijski radovi nisu osnovna djelatnost navedenih privrednih subjekata, ne utiče na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari, obzirom da je evidentno da se isti mogu baviti djelatnošću koja je upisana u sudski registar.
Tužbeni prigovor, da su sve stranice ponude izabranog ponuđača trebale biti ovjerene pečatom, ovo vijeće je cijenilo neosnovanim. Naime, tenderskom dokumentacijom nije niti postavljen zahtjev da sve strane budu ovjerene pečatom ponuđača. Stoga, kako to pravilno i tuženi zaključuje, izabrani ponuđač je u cijelosti postupio u skladu sa tenderskom dokumentacijom, te je izvršio ovjeru pečatom Aneksa 1 koji se sastoji od Obrasca za dostvljanje ponude i Izjave ponuđača.
U konkretnom slučaju iz stanja spisa proizlazi, da je izabrani ponuđač dostavio svoju ponudu u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije. Kako je u smislu Zakona o javnim nabavkama ponuda prihvatljiva kada je podnese kvalificirani ponuđač i kada ispunjava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to izostanak jednog zahtjeva navedenog u tenderskoj dokumentaciji, istu ne čini nekvalifikovanom. Kako je po nalaženju ovog Vijeća ponuda izabranog ponuđača ispunjavala sve zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to je pravilan zaključak tuženog organa da je žalba neosnovana, zbog čega je u osporenom rješenju činjenično stanje pravilno utvrđeno, a zbog čega je, na koncu, pravilno primjenjen i Zakon o javnim nabavkama.
Prigovore koji se odnose na ponude ponuđače „Amitea" d.o.o. Mostar i „Hering" d.d. Široki Brijeg, ovo vijeće nije posebno obrazlagalo iz razloga jer je u pobijanom rješenju, tuženi, pravilnom primjenom odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) odgovorio i cijenio svaki tužiočev prigovor pojedinačno, u skladu i pravilnom primjenom materijalnog prava. Konačno, pobijano rješenje sadrži sve što je propisano odredbom člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku, odnosno kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.
Kako je osporeni akt zakonit, valjalo je tužbu odbiti kao neosnovanu, pa stoga nije osnovan ni zahtjev za troškove upravnog spora. Primjenom člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74710) donesena je odluka kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo